

28.5.2023, Telecí, Svatodušní

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi.

INTROIT Kéž ti vzdají chválu, Hospodine, veškeré tvé skutky, kéž ti tvoji věrní dobrořečí, ať hovoří o tvém slavném kralování, ať promluví o tvé bohatýrské síle, aby lidem uváděli ve známost tvé bohatýrské činy a slávu a důstojnost království tvého. Ž 145, 10-12

PÍSEŇ 442 Pane, dnešek

VSTUPNÍ MODLITBA

Pane Bože, tvůj Duch dokáže překonávat naše lidské bariéry, nedorozumění a zášti. Tam, kde my se usazujeme a kde se i na nás postupně usazuje nános zvyku, všední šedi a stereotypů, tvůj Duch osvěžuje, provívá a oživuje. Prosíme tě proto, působ mezi námi, mezi jednotlivci i mezi národy. Působ všude tam, kde si lidé nerozumějí a kde si ani porozumět nechtějí. Působ všude tam, kde lidé propadli beznaději, že lepší už nic nebude a nemá smysl se o nic snažit. Působ mezi námi a veď nás dohromady k novému společenství víry, naděje a lásky. Probouzej nové myšlenky, nápady, nové lidi a použij si nás ke svému dílu tady doma i ve světě. Amen

1. ČTENÍ Iz 42, 5-9

PÍSEŇ 384 Pomoz mi

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Hospodine, Bože náš, děkujeme ti za dar Ducha svatého.

Děkujeme ti, že tvůj Duch je přítomen všude a není místa, kam by neměl přístup. V našem světě je však ještě mnoho věcí, které v skrytu volají po jeho příchodu a působení. Proto tě prosíme:

Působ svým Duchem v místech, které o Tobě vůbec nemají tušení, v problémech, které trápí nás, ale jiným jsou úplně jedno.

Často čteme v novinách nebo slyšíme v televizi, co vše se ve světě děje, kde všude lidé trpí. A jedna z věcí, kterou můžeme udělat proti utrpení ve světě, je modlitba.

Voláme k tobě proto naléhavě: dej, ať první stránky novin neplní jen katastrofy, násilí a nepříjemnosti. Dej svému stvoření zakusit také chvíle klidu, souladu a porozumění, které pramení z tvého Ducha.

Amen

POSLÁNÍ A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. Každému z vás říkám na základě milosti, která mi byla dána: Nesmýšlejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě střízlivě, podle toho, jakou míru víry udělil každému Bůh. Jako je v jednom těle mnoho údů a nemají všechny stejný úkol, tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme jako jednotlivé údy. Řím 12, 2-5

POŽEHNÁNÍ Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení i vcházení nyní i navěky. Amen

PÍSEŇ 485 Král věčný

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ)

Sk 2, 37-47

Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratří?“ Petr jim odpověděl: „Obráťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“

Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštolů se stalo mnoho zázraků a znamení. Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.

Milí přátelé,

až do konce svých dnů vám budu postupně předkládat svou vizi, kde vidím církve a váš sbor za dvacet let, proč nás nebude pět ani dvacet pět, ale sto dvacet pět, proč tu nakonec nebudou místa k sezení a proč budou v neděli do kostela proudit davy lidí, aby tu slyšeli Slovo Boží a mohli se podle něj také řídit. Proč být evangelíkem nebude spojeno jen s chozením do kostela, proč se evangelická víra opět stane jedním z největších témat a proč po ní a po nedělních bohoslužbách bude velká otázka, jak svou vírou nakazit také tento svět.

Část první: Co máme dělat?

Petr byl zakladatelem církve a na otázku, co máme dělat, odpovídá: Obráťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.

Děti se nebudou křtít proto, jestli to pro ně bude něco znamenat, ale co to bude znamenat pro jejich rodiče. Křtem se dítě na duchovním základě zbavuje dědičného hříchu počaté už od Evy v bolestech, ale pak s nevýslovným štěstím, ale též začleňuje do života sboru a církve a s Bohem. K čemuž ho vedou jeho rodiče, aby se pro to pak mohlo samo rozhodnout konfirmací. Konfirmace je potvrzením vlastního křtu, na jejímž základě se mladý člověk stává součástí duchovní rodiny a dále ve své víře roste pravidelnými hovory o víře se svými rodiči a se světem kolem sebe. Konfirmací jeho život ve víře nekončí, ale naopak začíná svědectvím o své víře také před tímto světem a nikoli jen před společenstvím ostatních křesťanů. Víra se nesmí uzavírat mezi čtyři stěny kostelových zdí, ale musí se stát pevnou součástí rozhovorů při kávě a čaji, fotbalových zápasech či oslavách narozenin. Víra je něco, co musí ven za každých okolností a co je pro ty druhé zajímavé a přitažlivé právě svou jinakostí, než nabízí tento svět. Víra není založená na konzervativismu, zvyku či tradici, ale progresivismu v trvalém rozhovoru s tímto světem, který pro nás není nepřitelem, ale partnerem v naší vlastní kultivaci.

Část druhá: Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!

Neexistuje, aby mezi námi a mladými lidmi panovala jakákoli mezigenerační nevraživost. Církev je jediné místo, kde se spolu scházejí všechny generace. Rodiče plně naslouchají svým dětem a jejich potřebám a ty pak doplňují o potřeby duchovní, o četbu z Bible, pravidelné modlitby a vyprávění si biblických příběhů. Dítě si z toho pak vybírá, co si nechá pro svůj vlastní duchovní růst a o co se bude dělit i s ostatními dětmi, potažmo tímto světem. Základem je však mezigenerační rozhovor o víře a jejich hodnotách pro tento svět. Rodiče rozumějí tomuto světu na základě četby Písma, které tento svět pozoruhodně vykládá a nechtějí například život sboru od tohoto světa oddělit. Obé funguje ve vzájemném dialogu, jediné ten přispívá ke vzájemnému porozumění. Už nebude existovat věta: nerozumím tomuto světu, protože s ním jsem v rozhovoru a svět se mnou skrze děti žijící v prostředí školním či pracovním. Děti nám přibližují tento svět a jejich rodiče zase svět víry, křesťanství a lidského ducha.

Část třetí: Přijmout jeho slovo a přestat se bát

Jak už jsme slyšeli, ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení.

Společenství věřících nebude provázet nuda, ale budou zajímavá nikoli tím, kolik se při nich sejde lidí, ale kolik bude témat. Nebude se opakovat marné vzpomínání, ale půjde se do hloubky. Do hloubky naší víry, do hloubky našeho přemýšlení o naší vlastní víře, do hloubky našeho rozjímání nad biblickými texty. A tato hloubka se stane přitažlivou také pro ty tři tisíce lidí, jimiž se dnes mohli chlubit snad jen demonstrace Milionu chviliek. A propos, i politiku a současnou politickou situaci budeme číst skrze naši víru a nebude se tak stávat, že by obé šlo opačným směrem. A naší jedinou starostí bude věřit v Boha, pomoz mé nedověře. Nebudeme propadat beznaději ani skepsi, ale víře, že nás má Pán Bůh rád, aniž bychom si to museli zasloužit. Plné kostely tak nebudou věcí nějakého zázraku či znamení, ale jen a pouze toho, že se víra a křesťanství stane přirozenou součástí našich životů a ne jen jednoho dne v týdnu. Zkrátka se o tom budeme bavit dnes a denně, nejde o to, co bylo, ale co je teď. A nejde o to, kolik nás bylo, ale o čem to bylo. A nebudeme se bát.

Část čtvrtá: Být spolu

Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. Chválili Boha a byli

všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.

Někdy se tomu říká křesťanský komunismus. Za návratem všech lidí tam, kam patří, bude také konec dějin. Jsou to právě dějiny lidského rozumu, které budou přesaženy lidským duchem a upínáním se k našemu jedinému Pánu a Bohu. A bude to právě konec dějin, který člověka posune od soustředění k historii k tomu, co je nyní a tomu, čím bude žít také tento svět, k řevu po Bohu. K našemu spasení pouhou Boží milostí. A jedinou naší zásluhou jednou bude, kdo všechno se také díky nám nechá přivést ke Kristu. Tento konec dějin však nebude nahrazen jinými dějinami, ale ani přizpůsobením se tomuto světu, ale proměnou obnovy své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. To bude také skokem víry, kdy čelíme strachu ze špatného rozhodnutí, nicméně abychom mohli skutečně žít, musíme tento skok víry podstoupit. Úplně se tak oprostíme od sebe sama a plně se dáme Bohu a budeme mu důvěřovat více než vlastnímu rozumu. A nebudeme se bát.

A o tom, co nám brání v našich svědectvích o naší víře, zase někdy příště.